

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Rutschem ve věci

žalobkyně: T. N. K.

proti

žalované: Policie ČR, Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje
Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
se sídlem Hradec Králové, Věkoše 416

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. prosince 2025, čj. KRPH-67364-46/ČJ-2025-050022, o zajištění cizince za účelem vycestování

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Včasnou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání zákonnosti shora označeného rozhodnutí žalované, kterým bylo rozhodnuto dle § 124b odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), ve spojení s § 125 odst. 1 téhož zákona, o jejím zajištění za účelem vycestování, a to do dne 15. 2. 2026.

2. Obsah žalobou napadeného rozhodnutí je účastníkům řízení nepochybně dobře znám, krajský soud proto nepovažuje za nutné jej opisovat a v podrobnostech na něj odkazuje.

II. Obsah žaloby

3. Žaloba obsahovala jednu žalobní námitku.
4. V ní žalobkyně upozornila na znění § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, podle něhož doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody.
5. Uvedla, že poprvé byla zajištěna dne 7. 7. 2025 podle zákona o pobytu cizinců. Následně byla „přezajištěna“ podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále je „zákon o azylu“), a napadeným rozhodnutím byla znovu zajištěna podle zákona o pobytu cizinců. Od 7. 7. 2025 uplyne doba 180 dnů dne 3. 1. 2026. Nejpozději tento den by tak mělo být její zajištění ukončeno. Pokud tedy žalovaná v napadeném rozhodnutí stanovila, že doba zajištění trvá do 15. 2. 2026, stalo se tak v rozporu s § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Tento názor podpořila odkazy na judikaturu Nejvyššího správního soudu.
6. Z toho důvodu navrhla, aby krajský soud rozhodnutí žalované pro nezákonnost zrušil.

III. Vyjádření žalované k žalobě

7. Žalovaná uvedla, že žaloba byla podána v zákonné lhůtě, protože byla žalobkyní předána k poštovní přepravě dne 30. 12. 2025. Adresována byla žalované, které byla doručena 2. 1. 2026. V zákonné lhůtě pak byla žalovanou postoupena krajskému soudu (tomu byla doručena 7. 1. 2026 – poznámka krajského soudu).
8. Cizinka je aktuálně umístěna v Zařízení pro zajištění cizinců v Bělé – Jezové do doby, než bude realizováno její vycestování.
9. Žalovaná dále podrobně popsala okolnosti, které předcházely vydání žalobou napadeného rozhodnutí (k tomu blíže v popisné části tohoto rozsudku).
10. Podstatou jejího vyjádření byl ale názor, že žaloba není důvodná. Upozornila na znění § 125 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, který byl do tohoto zákona implementován s účinností od 18. 12. 2015. Podle něho je-li rozhodnuto o zajištění cizince poté, co bylo ukončeno zajištění podle § 46a zákona o azylu, k uplynulé době zajištění podle tohoto ustanovení se nepřihlíží.
11. Původní omezení osobní svobody žalobkyně dle zákona o pobytu cizinců trvalo od 7. 7. 2025 do 11. 7. 2025, tedy 5 dní. Následovalo zajištění žalobkyně dle § 46a zákona o azylu. To trvalo do ukončení řízení o její žádosti o mezinárodní ochranu, tedy do 9. 12. 2025. V návaznosti na to žalovaná žalobkyni znovu zajistila žalovaným rozhodnutím ze dne 15. 12. 2025 podle ustanovení § 124b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců; dobu zajištění stanovila do 15. 2. 2026. Maximální doba zajištění dle § 125 odst. 1 tohoto zákona tedy překročena být nemůže.
12. Žalovaná dále soud upozornila, že žalobkyně dne 6. 1. 2026 požádala o dobrovolný návrat. Dle vyjádření ŘSCP k realizaci vycestování dojde do 18. 1. 2026.
13. Žalovaná proto navrhla, aby soud žalobu zamítnul.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

14. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř.

Za správnost vyhotovení: R. V.

- s.“). Rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Učinil tak bez nařízení jednání, neboť žalobkyně ani žalovaná nařízení jednání nepožadovaly a soud neshledal jednání jako nezbytné. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
15. Předně konstatuje, že žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) v zákonné lhůtě (§ 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců).
  16. Z obsahu správního spisu učinil soud následující zjištění (a nutno dodat, že tato zjištění se plně shodovala s tvrzeními a informacemi obsaženými jak v žalobě, tak ve vyjádření k ní).
  17. Dne 7. 7. 2025 ve večerních hodinách byla žalobkyně zajištěna dle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Následně dne 8. 7. 2025 vydala žalovaná rozhodnutí o zajištění žalobkyně za účelem vycestování dle § 124b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců.
  18. Dne 9. 7. 2025 podala žalobkyně žádost o udělení mezinárodní ochrany. Proto dne 10. 7. 2025 vydalo Ministerstvo vnitra rozhodnutí o zajištění žalobkyně dle § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu. Doba zajištění byla stanovena do 26. 10. 2025. Dne 21. 10. 2025 Ministerstvo vnitra vydalo rozhodnutí, jímž uložilo žalobkyni povinnost setrvat v zařízení pro zajištění cizinců ve smyslu § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu maximálně do 17. 12. 2025. Řízení o žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu pak bylo ukončeno rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2025, když žádosti žalobkyně v důsledku vyhověno nebylo.
  19. Následovalo vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým byla žalobkyně žalovanou zajištěna za účelem vycestování dle § 124b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců s dobou zajištění do 15. 2. 2026.
  20. Dle § 124b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření za účelem vycestování, policie může zajistit na dobu nezbytně nutnou neoprávněně pobývajícího cizince staršího 15 let za účelem jeho vycestování, jestliže uplynula lhůta k dobrovolnému opuštění území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace uvedená v záznamu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1860 ze dne 28. listopadu 2018 o využívání Schengenského informačního systému při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.
  21. Dle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody.
  22. Dle § 125 odst. 5 zákona o pobytu cizinců je-li rozhodnuto o zajištění cizince poté, co bylo ukončeno zajištění podle § 46a zákona o azylu, k uplynulé době zajištění podle § 46a zákona o azylu se nepřihlíží.
  23. Ze shora popsaného sledu skutečností následujících po zadržení žalobkyně dne 7. 7. 2025 (kdy byla omezena její osobní svoboda) zřetelně plyne, že podle zákona o pobytu cizinců byla za účelem vycestování zajištěna 5 dní v červenci 2025 a poté napadeným rozhodnutím od 15. 12. 2025, přičemž doba zajištění byla stanovena do 15. 2. 2026.
  24. Ve zbývající době byla žalobkyně zajištěna dle § 46a zákona o azylu. K uplynulé době zajištění podle § 46a zákona o azylu se ale s ohledem na shora citované ustanovení § 125 odst. 5 zákona o pobytu cizinců nepřihlíží. Maximální délka doby zajištění stanovená v §
- Za správnost vyhotovení: R. V.

125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců tak rozhodně překročena nebyla. Z tohoto důvodu napadené rozhodnutí nezákonné není.

25. Pokud žalobkyně v žalobě svůj názor podporovala odkazy na judikáty Nejvyššího správního soudu, pak nutno dodat, že se jednalo o judikáty z roku 2014, které reflektovaly tehdejší právní úpravu. Jak už uvedeno shora, ustanovení § 125 odst. 5 (relevantní pro posouzení otázky nastolené v posuzované věci) bylo do zákona o pobytu cizinců vloženo s účinností od 18. 12. 2015. Závěry žalobkyní odkazované judikatury jsou proto nepřiléhavé na současnou právní úpravu.
26. Krajský soud tak neshledal žalobu důvodnou. A protože ohledně napadeného rozhodnutí neshledal žádnou z vad, k nimž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti, nezbylo mu, než žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.

V. Náklady řízení

27. Výrok II. tohoto rozsudku o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Ve věci byla úspěšná žalovaná, a měla by proto nárok na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Ta však přiznání nákladů řízení nenárokovala a z obsahu soudního spisu krajský soud nezjistil, že by jí nějaké náklady řízení nad rámec její úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 12. ledna 2026

JUDr. Jan Rutsch v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: R. V.